

είκοσι
τρεις
έκτου
δευτέρα

Θέατρο

“ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ”

Αριστοφάνη

Μετάφραση:

Κ. Χ. Μύρης

Διασκευή-Δραματουργική

Επεξεργασία:

Γιώργος Κιμούλης

Σκηνοθεσία:

Γιώργος Κιμούλης

Σκηνικά-κοστούμια:

Γιάννης Μετζικώφ

Μουσική:

Διονύσης Τσακνής

Φωτισμοί:

Κατερίνα Μαραγκουδάκη

Χορογραφίες:

Έλενα Γεροδήμου

Βοηθοί Σκηνοθέτη:

Χάρης Χιώτης,

Τόνια Ντούσκα

Παραγωγή: ΑΚΡΟΠΟΛ

Ναι. Στις Θεσμοφοριάζουσες του Αριστοφάνη, “όλα είναι... γυναίκα”.

Άντρες μιλούν για τις γυναίκες, γυναίκες μιλούν για τις γυναίκες, άντρες μιμούνται τις γυναίκες, άντρες ντύνονται γυναίκες, άντρες εναντιώνονται στο γυναικείο κόσμο, γυναίκες ελπίζουν σ’ έναν κόσμο γυναικείο.

Ποιος είναι όμως αυτός ο Συγγενής; Πουθενά μέσα στο έργο δεν ακούγεται το όνομά του. Σαν να μην έχει άλλη ταυτότητα εκτός της... συγγενείας του. Ποιος είναι; Ένας απλός συγγενής. Ναι. Αλλά ποιου; Του Ευριπίδη; Δικός μας; Όλων; Μήπως είμαστε εμείς οι ίδιοι;

Στην παράστασή μας, σαν μέσα σ’ ένα όνειρο -όνειρο ή εφιάλτης- στο τώρα!, στην εποχή μας, στην εποχή της κρίσης των πάντων, στην εποχή της ανυπαρξίας κάθε ταυτότητας, ένας άντρας -ένας συγγενής μας- παγιδευμένος στην αντίληψη πως η κοινωνία έχει φύλο και το φύλο αυτής είναι αρσενικού γένους, χάνεται μέσα σ’ ένα λαβύρινθο μεταμορφώσεων, για να βρεθεί αποκλεισμένος σ’ ένα χώρο καθαρά θηλυκό.

Στις Θεσμοφοριάζουσες, αυτήν την απειλητική κωμωδία, ο άντρας συναντά το αδιέξοδο της κυριαρχίας του. Ούτως ή άλλως ο ανδρισμός κατασκευάζεται μπροστά στους άλλους άντρες κι εναντίον της θηλυκότητας, σ’ ένα είδος φόβου του θηλυκού, και καταρχάς του θηλυκού στοιχείου που υπάρχει μέσα στον ίδιο τον άντρα. Ο φόβος των αντρών για τη γυναίκα έχει τις ρίζες του στον “τρόμο του ευνουχισμού”.

Μήπως αυτός ο φόβος πρέπει κάποια στιγμή να ξεπεραστεί;

Μήπως τελικά το πρόσωπο του μέλλοντος είναι θηλυκού γένους;

Ακόμη κι όταν ο Συγγενής ξυπνάει απ’ αυτόν τον κωμικό εφιάλτη, το ερώτημα συνεχίζει να υπάρχει.

Οι Θεσμοφοριάζουσες του Αριστοφάνη, αν και σε πρώτο επίπεδο φαίνεται να μην έχουν καμία σχεδόν πολιτική χροιά, ίσως είναι το πιο πολιτικό έργο απ’ όλα.

Το μέλλον είναι γυναίκα...

Συγγραφέας: Γιώργος Κιμούλης

Ευριπίδης: Δημήτρης Πιατάς

Γυναίκα: Φαίη Ξυλά

Αγάθων: Θανάσης Αλευράς

Κλεισθένης: Κωνσταντίνος Γιαννακόπουλος

Θεράπων: Σταύρος Καραγιάννης

Τοξότης: Χάρης Χιώτης

Χορός: Νάντια Ανθοπούλου, Τόνια Καζάκου, Δανάη Κατσαμένη,
Αναστασία Κατσιαβάκη, Ντέπυ Μαλλιάρου, Ισιδώρα Μπουζιούρη,
Μαρίνα Μυρτάλη, Ματίνα Νικολάου, Κατερίνα Νικολοπούλου,
Αρετή Ντάλιου, Αρετή Πασχάλη, Ειρήνη Τσάβα,
Κωνσταντίνια Σπάθη, Βιργινία Ταμπαροπούλου

